

Geir Helgemo – verdens beste bridgespiller?

Av: Snorre Aalberg

Det er ikke så vanskelig å finne ut hvem som er den raskeste i verden til å løpe 100 m. Når pistolen smeller, starter klokka og det er om å komme seg så fort som mulig over til den andre siden av idrettsbanen. Så leser en av det står i displayet og den som har det laveste tallet, er den beste.

Sånn er det i mange idretter. Om en ikke bruker stoppeklokke, er det meterstokk eller andre avstandmålere som avgjør rangeringer. I boksing er det om å gjøre å slå flest motstandere helseløs og i idretter som synkronsvømming og rytmisk sportsgymnastikk har jeg faktisk problemer med å finne ut hva en egentlig skal se etter. Akkurat som i snooker.

I bridge er det ingen enkle parametere for å skille de beste fra de nest beste. I alle fall ikke hvis en ønsker å måle i et kort tidsperspektiv. Veldig mange kan vinne en og en turnering, men det er likevel ikke tvil om at resultatene taler sitt tydelige språk om en ser over måneder og år. I motsetning til f.eks sjakk, gir vårt mesterpoengsystem kun et bilde av sannheten og er på mange måter like mye en kvantitetsmåling som en kvalitetsmåling. Igjen med modifikasjoner, siden de som tar medaljer og høster ære også troner øverst her.

Det jeg prøver å si er at jeg har ikke statistisk dekning for påstanden min i overskriften på forrige side. Likevel vil jeg tro at mange i bridgemiljøer over hele verden vil peke på vår egen Geir Helgemo når de blir spurt om hvem som individuelt er den beste bridgespilleren. Dette året har vel Geir og Tor vunnet det meste de har stilt opp i, og i de siste tjue årene har Geir en merittliste ut av en annen verden. Men jeg har som sagt ikke *bevis* på at noen ikke har bedre CV.

Nok om det.

Jeg har vært så heldig å få en god prat med den samme Geir Helgemo. Selv om mange av oss føler av vi kjenner han, ikke minst på grunn av et alltid imøtekommende vesen uten primadonnadykker, håper jeg de følgende sidene kan vise også ukjente sider av han. Jeg starter med begynnelsen og ber han spole helt tilbake til oppveksten.

Hei Geir.

Først takk for at du stiller opp til dette litt uhøytidlige intervjuet. Det er flott at du setter av tid slik at vi kan bli bedre kjent med deg. Du er vant med kuldegrader hvis jeg ikke tar feil. Hvor har du vokst opp og hvordan kom du i kontakt med bridgemiljøet? Jeg vet at du var svært ung da du begynte å ta premier både på klubb og krets nivå. Er det noen personer som var avgjørende for den tidlige framgangen din?

Jeg er oppvokst på Røros og begynte å spille bridge med min far Einar da jeg var 11 år. Han var en habil bridgespiller og min første læremester. Andre tidlige makkerer var Per Martin Haugen og Bjørn Amundsen. Ellers lærte jeg mye system av Pål Rønning som jobbet for min far på denne tiden.

Et tidlig møte med Børre Lund førte til kontakt med Trondheimsmiljøet og neste skritt var en telefon fra Ulf Tundal som lurte på om jeg ville spille med Bjørn Olav Ekren på lag med Bjørn og Terje Aa og Grøtheim-Tundal. Dette ble starten på som senere skulle bli en proffkarriere i bridge.

Bjørn Olav Ekren, Glenn Grøtheim, Bjørn Aa, Geir, Terje Aa og Ulf Tundal

Du merket sikkert tidlig at du fikk tak på de fleste sider av bridgen. Klarer du å si noe om hvilke egenskaper du har som gjør at du hevdet deg allerede som ungdom? Er dette sider du også i dag mener er viktige for at du presterer som du gjør?

Psykologi og korttalent er viktige egenskaper som ikke er så enkle å forklare. Noen har det, andre ikke. Frem til jeg var 11 år var sjakk en morsom hobby og jeg fulgte samme mønster i bridge for å lære mest mulig, nemlig å raide biblioteket for all lektyre om temaet. Deretter lånte jeg mer avanserte bridgebøker og spilte så mye som mulig. I tillegg hadde jeg spilt mye kort sammen med slekta fra jeg var fem år gammel.

Så mener jeg at du flyttet til Trondheim mot slutten av tenårene. Har du noen formell utdanning eller har bridge tatt så mye tid at det ikke ble plass til skole?

Etter å ha spilt bridge i Trondheim fra 16-års alderen flyttet jeg dit som 19-åring og studerte data i tre år. Jeg tok grunnkurs i faget og tok også ex phil, men etter å ha fått bridgespalten i VG etter et par års tid ble det tidlig klart at denne utdanningen var svært lite verdt!

Hvilke makkere hadde du i Trondheim og er det noen av dem du ønsker å trekke fram spesielt?

Bjørn Olav Ekren, Børre Lund, Per Erik Austberg, Glenn Grøtheim, Geo Tislevoll i tilfeldig rekkefølge er noen av de jeg har spilt mest med i Trondheim. Ingen grunn til å trekke frem noen spesielt da alle er gode venner og fremragende bridgespillere alle sammen.

Ellers hadde jeg flere flinke juniormakere med Børre Lund, Tom Johansen, Per Arne Flått, Ole Berset, Lasse Aaseng og Svein Gunnar Karlberg for å nevne noen.

Her sammen med Per Erik "PIL" Austberg etter en av mange NM titler for par

Er det spesielle opplevelser, turneringer eller resultater fra "ungdomstida" du husker bedre enn andre?

Resultatmessig er det liten tvil om at seieren i EM for Juniorlag i 1990 henger høyt. Siste sprell i juniorklassen endte med gull i junior VM for par i 1995 og huskes naturligvis godt.

Gode minner fra denne tiden var bokollektiv med bla. Jørgen Molberg og Jan Olav Røseng som førte til mange flotte opplevelser som neppe hører hjemme på trykk i denne artikkelen. Livslange vennskap fra tidlig i bridgekarrieren hører også med.

Her er et av de mange høydepunktene i en ellers rik bridgekarriere, EM Gull sammen med gode venner fra gammel og nyere tid.

Espen Lindqvist, Jørgen Molberg, Boye Brogeland, Geir Helgemo, Børre Lund, Terje Aa, samt støtteapparatet med Stein Bjertnes og Harald Skjæran.

Jeg vet at du tjener gode penger på bridge i dag, men har du i voksen alder alltid livnært deg på å spille kort?

Siden jeg overtok bridgespalten i VG tidlig på 90-tallet har inntekten min alltid kommet fra kortspill og i hovedsak bridge naturligvis. I en periode på ca 4 år spilte jeg en del poker på nett med brukbare resultater, men dette ble alt for tidkrevende med bridge i tillegg og nå er det flere år siden jeg har spilt poker. Tipping er en hobby som jeg bruker litt tid på og etter en gevinst på 3.6 millioner et par år tilbake ligger regnskapet på solid pluss.

Det er mange som misunner dere som lever av å spille kort, men hender det at du er møkkalei av alt som har med kort å gjøre? Har du andre hobbyer eller andre ting du liker å bruke fritida di på?

Det hender rett som det er at jeg er luta lei bridge og det er da også mange år siden jeg så på bridge som en hobby. Fritidsinteresser er jakt og fiske, spiller selv squash og liker å følge med sport. Tipping er nevnt tidligere.

Geir forteller at han slapper av med jakt og fiske når bridgen blir mer et ork enn en lek

Jeg har ikke tenkt å spørre direkte om episoden som er årsaken til du ikke spiller for Norge lenger. Er det noe du ønsker å si om det som skjedde, både konkret om selve episoden og om de reaksjonene det utløste fra forbundet. Kan det tenkes at du spiller for Norge en gang i framtida eller er det for mange vonde følelser?

Jeg har ikke sagt så mye om denne saken tidligere og heller ikke her kommer det noen lang utredning. Enkelt personer gjorde nok i meste laget fra forbundets side, men da nye koster har kommet inn er det liten grunn til å dvele ved fortiden. Muligheten for at jeg stiller for Norge igjen er absolutt tilstede, men her er det umulig å sette noe tidsperspektiv.

Hvor i verden, når du ikke spiller kort, bor du i 2014? Mest i Trondheim eller mye i Monaco?

I fjoråret ble tiden godt fordelt mellom Heimdal og Monaco, men i inneværende år regner jeg med mest tid på Heimdal.

Så til der du og Tor er i dag, som profesjonelle bridgespillere i Team Zimmermann. Kan du fortelle litt om hvem Pierre Zimmermann er? Både som forretningsmann og som menneske. Hvor god er han som bridgespiller og hvor god er han og Moulton som par?

Zimmermann er en fransk/sveitsisk eiendomsmagnat som startet med å kjøpe en leilighet som han pusset opp og videresolgte. Deretter gjorde han det samme med to leiligheter og nå har han rundt 9000 eiendommer med hovedtyngden i Geneve. Han er en meget engasjert person både når det gjelder jobb, bridge og familie. Sammen med Moulton kan de prestere fra det helt store til rent ut begredelig. Mot de beste havner de som regel litt under middels. Hva dette ville blitt til i norsk førstedivisjon er vanskelig å si og i likhet med mange andre er Zimmermanns prestasjoner ved bridgebordet ofte avhengig av arbeidssituasjonen like før mesterskap.

Hvordan er en "vanlig" dag når dere spiller internasjonale turneringer?

En vanlig dag er frokost sammen, med en god tone under sammenligning. Lagmøter er sjelden i løpet av turneringer men kan forekomme. Middag sammen en gang i blant, mye avhengig av hvor sent siste kamp går. Pub og alkohol eksisterer ikke med unntak av et glass vin til maten. Vi er som regel i seng i god tid før midnatt med unntak av Nationals i USA hvor spillingen kan pågå til etter midnatt.

Geir og Tor har spilt fast med Fantoni og Nunes på team Zimmermann de siste årene.

Det er ikke mulig å regne opp alle seierene de har hentet hjem til sponsor Pierre Zimmermann.

Utvilsomt et av verdens tre beste lag.

Hvilke av de internasjonale turneringene setter du høyest å gjøre det bra i? VM og EM er selvsagt viktig, men hva med Nationals og Cavendish i den sammenheng? Andre?

Alle disse turneringene er som du sier viktige, men VM og OL rager kanskje aller høyest. For oss er selvsagt Cavendish viktig da vi mangler seieren i denne turneringen!

”Det er vanskelig å rangere seire, men VM tittelen i 2007 henger høyt”, sier Geir Helgemo

Jeg har lyst til å spørre litt om dine egenskaper ved bridgebordet. Klarer du å si noe om hva det er som gjør deg til en av verdens beste bridgespillere og hva er det som gjør deg og Tor til et av verdens beste par?

God teknikk og psykologi i tillegg til en aggressiv meldetil har alltid fungert for meg. Forståelse og kommunikasjon i meldinger og motspill i tillegg til lav feilprosent gjør at Tor og jeg er blant verdens beste par. Rutine i makkerskap er alltid viktig og vi har spilt sammen i over 20 år nå.

Tor Helness og Geir Helgemo. Verdens kanskje aller beste par.

Her med enda en gullmedalje fra et internasjonalt mesterskap.

Du og Tor er så vidt jeg vet ikke det paret som spiller mest avansert og med flest konvensjoner. Har du noe å si i den sammenheng? Er mange bridgespillere for opptatt av system/konvensjoner og derfor glemmer det kanskje viktigste, kommunikasjon med han som sitter på den andre siden av bordet?

Dette var nok mer riktig for noen år tilbake, da vi har innført mye nytt de seneste årene. Ved å plukke litt fra andre topp par samt innspill fra vår coach Krzysztof Martens har systemet vårt blitt ganske avansert etter hvert. Kommunikasjonen oss imellom har naturligvis blitt bedre og bedre med årene og vil alltid være en stor del av bridgen.

Allikevel er det viktig å ikke spille for avansert da dette vil før til misforståelsen og forglemmelser som vil koste for mye i lengden.

Så vet jeg mange er interessert i konvensjoner. På 2-trinnet (tror jeg) dere spiller det samme som mange "vanlige" bridgespillere her hjemme, Multi og Tartan (5-5). Har dere falt ned på at det er best eller er det litt tilfeldig? (dere har alltid 5-5?). I Norge spiller "alle" overføring eller 1kl-åpning. Der gjør ikke dere? Og 4-kort hjerteråpning er heller ikke vanlig her hjemme lenger? Jeg mener at dere spilte Ekrens en stund. Ble det for mye beit?

Vi spiller faktisk flere varianter på 2-trinnet, mye avhengig av hvilke(t) systemkort Tor har husket/glemt å ta med :) Multi + Tartan er kanskje mest frekvent, men vi spiller også svake 2 hele veien(ruter, hjerter, og spar). Ekrens og svake to spiller vi også av og til. Personlig har jeg ingen stor preferanse, men Tartan gir kanskje de største svingene i riktig retning.

Da takker jeg Geir Helgemo hjerteligst for at han tok seg tid til denne praten. Jeg synes det er flott at de beste viser seg fram og at tross resultater ingen her hjemme kan drømme om i sine fantasier, så er de likevel ”en av oss”.

Geir avsluttet med å spørre om vi ikke kunne finne tid til en turnering sammen. Jeg er en opptatt mann, men hvis han spør pent skal jeg nok få presset det inn i kalenderen.

Her er et av mine egne favorittbilder av Geir.

Arendal's store sønn, Jan Arild Olsen og Kristiansand's hyggeligste frue, Nina Kaspersen fikk barn sammen for noen år siden.

Jeg husker at jeg i gratulasjonen min foreslo at de burde kalle han Geir Helgemo Kaspersen Olsen, men jeg mener å huske at de landet på det enklere Eirik.

Geir stilte sporty opp til fotografering for å illustrere artikkelen min den gang.